

højest kan udgøre 40 pct. af de forsikringsmæssige hensættelser.

Stk. 1, nr. 2, indebærer, at udlån til en enkelt virksomhed eller en gruppe af indbyrdes forbundne virksomheder, der er kreditinstitutter eller forsikringselskaber, herunder genforsikringselskaber, under offentligt tilsyn i zone A lande højst kan udgøre 10 pct. af de forsikringsmæssige hensættelser. Der er således fortsat forskel på, hvor stort et tilgodehavende et forsikringselskab eller en tværgående pensionskasse kan have i et pengeinstitut i forhold til, hvor stort et tilgodehavende et pengeinstitut kan have i et forsikringselskab eller en tværgående pensionskasse, jf. forslagets § 144.

Stk. 1, nr. 3, indebærer, at investeringsforeningsandele i en afdeling af en investeringsforening højst kan udgøre 10 pct. af de forsikringsmæssige hensættelser.

I *stk. 1, nr. 4*, foreslås det som noget nyt, at ikke-guldrandede ejendomme samt policelån indgår i begrænsningerne således, at en ikke-guldrandet ejendom højst kan medgå med 5 pct. Hidtil har der ikke været særskilte begrænsninger i lov om forsikringsvirksomhed på enkelt ejendomme, der ikke er guldrandede. Disse har været en del af det almindelige aktieloft på 70 pct. Der har heller ikke været begrænsninger på udlån med pant i en forsikringspolice (policelån).

Bestemmelsen indebærer, at det samlede engagement med en virksomhed eller en gruppe af indbyrdes forbundne virksomheder højst må udgøre 5 pct. af de forsikringsmæssige hensættelser.

Det bemærkes, at 5 pct. grænsen efter livsforsikringsdirektivet og 3. skadeforsikringsdirektiv kan hæves til 10 pct.

Stk. 1, nr. 5, indebærer, at skadeforsikringselskaber højst kan erhverve aktier i og yde lån til virksomheder eller indbyrdes forbundne virksomheder for 4 pct. af de forsikringsmæssige hensættelser. I *stk. 4*. er det præciseret, at grænsen kun gælder skadeforsikringselskaber og ikke livsforsikringselskaber.

Det bemærkes, at 4 pct. grænsen efter livsforsikringsdirektivet og 3. skadeforsikringsdirektiv er 5 pct. og kan hæves til 10 pct. under visse betingelser.

Stk. 1, nr. 6, indebærer, at ethvert ikke-sikret udlån til virksomheder eller indbyrdes forbundne virksomheder højst må udgøre 1 pct. af de forsikringsmæssige hensættelser.

Det bemærkes, at 1 pct. grænsen efter livsforsikringsdirektivet og 3. skadeforsikringsdirektiv kan hæves til 2 pct.

I *stk. 2* fastlægges det, at 10 pct. grænsen ikke gælder, hvis en investeringsforening alene investerer i stats- og realkreditobligationer. I stedet medgår inve-

steringsforeningens aktiver efter de begrænsninger, der gælder for stats- og realkreditobligationer. Det vil sige, at der ikke er begrænsninger på statsobligationer, mens realkreditobligationer udstedt af en enkelt virksomhed eller en gruppe af indbyrdes forbundne virksomheder kan medgå med op til 40 pct. af de forsikringsmæssige hensættelser.

Bestemmelsen omfatter regler fastsat i Rådets direktiv 85/611/EØF eller regler, der træder i stedet for disse.

Stk. 3 omfatter alle ejendomstyper, som ejendomsselskabet investerer i.

Bestemmelsen indebærer, at grænserne for investering i et selskab, der investerer i ejendomme (ejendomsselskaber m.v.) er 5 pct. Bestemmelsens krav om alene at investere i ejendomme betyder ikke, at det pågældende ejendomsselskab ikke kan have andre aktiver end ejendomme. Disse aktiver skal imidlertid udgøre en mindre andel og være guldrandede. Det vil sige, at et ejendomsselskab f.eks. kan have stats- og realkreditobligationer samt tilgodehavender i et pengeinstitut.

Stk. 4 indebærer, at livsforsikringselskaber og tværgående pensionskasser højst kan erhverve aktier i og yde lån til en virksomhed eller en gruppe af indbyrdes forbundne virksomheder for 3 pct. af de forsikringsmæssige hensættelser.

Det bemærkes, at 3 pct. grænsen efter livsforsikringsdirektivet og 3. skadeforsikringsdirektiv er 5 pct. og kan hæves til 10 pct. under visse betingelser.

Forskellen imellem skadeforsikringselskaber og livsforsikringselskaber er historisk baseret, idet der også før implementeringen af 3. livs- og skadeforsikringsdirektiver i 1994 var sådanne forskelle. Det kan således ikke tillægges en forskellig risikovurdering i hhv. et skadeforsikringselskab på den ene side og et livsforsikringselskab og en tværgående pensionskasse på den anden side. Det anses dog fortsat for hensigtsmæssigt at sikre, at livsforsikringselskaber og tværgående pensionskasser ikke i valget af enkeltaktier, får en for stor risiko på udviklingen i en enkelt virksomhed eller en gruppe af indbyrdes forbundne kunder.

Stk. 5 indebærer, at livsforsikringselskaber og tværgående pensionskasser højst kan erhverve aktier i og yde lån til en virksomhed eller en gruppe af indbyrdes forbundne virksomheder for 2 pct. af de forsikringsmæssige hensættelser, når der er tale om mindre virksomheder, hvor egenkapitalen er under 250 millioner kr., eller virksomheden ikke er børsnoteret i zone A lande. Grænsen på 250 millioner kr. beregnes med udgangspunkt i den senest aflagte årsrapport med kor-